

Čís. 9663.

Proti usnesení, povolujícímu exekuci na dlužníkův důchod, nemůže poddlužník, není-li to patrné z návrhu na exekuci, uplatňovati rekuresem, že jest zabavený důchod vyloučen z exekuce. Učinil-li poddlužník přece tak, není závady, by jeho rekurs nebyl vyřízen jako návrh na zrušení exekuce.

(Rozh. ze dne 20. února 1930, R II 43/30.)

Soud první stolice povolil exekuci na pensi, již dlužník dostával od pensijního ústavu báňské společnosti. K rekursu pensijního ústavu rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Podle § 46 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n. jest zabavení dávek pojištěnců přípustné jen k úhradě nároků na zákonné výživné a k úhradě záloh poskytnutých zaměstnavatelem nositelům pojištění neb veřejnoprávním korporacím na účet pojistných nároků. Poněvadž vymáhající věřitelka v exekuční žádosti ani netvrdí, že jde o takové výsadné pohledávky, byla exekuce povolena neprávem.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu a uložil mu, by o rekursu podaném poddlužníkem do jeho usnesení jednal a rozhodl jako o návrhu na zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř.

Důvody:

Rozhoduje o rekursu, mohl rekursní soud hleděti jen k údajům exekučního návrhu. Po této stránce má rekurent pravdu v tom, že z návrhu nevyplývá, zda pense, kterou podle jeho tvrzení dostává povinný jako člen pensijního ústavu tam jmenovaného, jest nárokem podle § 46 zákona čís. 26/29, ježto nelze usouditi, že jde o důchod vytčený v § 15 zákona a že jmenovaný ústav jest náhradním ústavem ve smyslu §§ 73, 103 a násl. zákona. I nejvyšší soud jako soud dovolací může přezkoumati napadené usnesení jen podle údajů exekučního návrhu, a nemůže je potvrditi, ježto se s nimi nesrovnává. Naproti tomu jest v poddlužníkově rekursu skutečně tvrzeno, že exekuce byla povolena a jest vedena na práva a nároky, jež podle platných předpisů jsou vyloučeny z vedení exekuce. V takovém případě může exekuce býti zrušena i z úřadu. Není proto závady, by rekurs poddlužníkův nebylo lze vyřídit jako návrh na zrušení exekuce, neboť i k takovému návrhu jest poddlužník oprávněn, jsa podle § 294 ex. ř. oprávněn k rekursu.

Čís. 9664.

Byla-li žaloba podle § 37 ex. ř. o vyloučení zabavených peněz nepřipustná proto, že zabavené peníze byly již vydány vymáhajícímu věřiteli a s jinými smíseny, nelze vyhověti ani spojenému s ní návrhu na vydání peněžité částky jako ekvivalentu peněz skutečně zabavených, ne-